

קְבָבָן אֵין פַּעַם מַלְאֵךְ
וְכָסֶר וְמַמְשָׁךְ בְּלֹבֶג
סִמְמָנָה עַצְמָנָה
סִמְמָנָה עַצְמָנָה
קְבָבָר בְּזַיִת פַּעַם מַלְאֵךְ
מַלְאֵךְ לְלָבָב
סִמְמָנָה עַצְמָנָה
סִמְמָנָה עַצְמָנָה
קְבָבָה גַּמְיָן פַּעַם מַלְאֵךְ
זְעוּזָה לְלָבָב וְמַגְנֵן
עַצְמָנָה עַצְמָנָה
עַצְמָנָה עַצְמָנָה
קְבוּבָן כְּפָעַם מַלְאֵךְ
מַלְיָאֵךְ לְלָבָב
עַצְמָנָה עַצְמָנָה
לְלָבָב פַּעַם זְעַמְעַד פַּעַם
קְבָבָה סִימְמָנָה

ו

העורך והבשר מתחזקן לכתב. ג. [ד' לאחר מיתת
שומא בעלמא נינהה.] ק. ר' דרבינו דשערו
שהורות בעין הא לאו הכהן
ומכל דבריו דשערו ב. ר' דרבינו דשערו
הנאה דקמיה שעלה שילין
ודהמעמ"ה ודראייה במאי. יי"ט^ב מ' דר' דרבינו דשערו
ומתנה להבא ראייה א. ר' דרבינו דשערו
אלא אדרבען דמתני

דברינו גרשום

(ז) ונלהך נ"י נלרכ' ס"כ לדקנעה ו' ר"ר נטומחה הילג ס"ה עזרו עלי מיתות שגמישס פ"י עלי נטומחה שנדוע ס"ה עזרו עלייו ימות קגמישס משתעדל ס"ס ולמ' ידע ס"ה בימות סחמה נכם וח' זימות קגמישס נכם צחים צ"ה נטול נפינוי י"כ נ"ו נחוצהה ר"ר דצמרא נטה מה מליגנו קרל ס"מ עזרו עלייה בימות

ראיה במאי רב הונא אמר ראה בעדרים רב חסידא ורבה בר רב הונא אמר ראה בקיים השטר רב הונא אמר "ראייה בעדרים קא מיפלגי בפלוגתא דר' יעקב ורבי נתן (ספ"ז מניה) רבי מאיר כרבנן וכרבנן כרבנן עקיב ר' חסידא ורבה בר רב הונא אמר ראייה בקיים השטר קא מיפלגי⁶ במודה בשטר שכתבו צrisk לקיימו דר"מ סבר מודה בשטר שכתבו אינו צrisk לקיימו ורבנן סברי מודה בשטר שכתבו צrisk לקיימיו והא איפלינו בה חרा יומנא⁷ דתניא אין נאמניין לפוסלו דברי רבי מאיר וחכמים אמרים נאמניין צריכא דאי איתמר ההיא בהחיה קאמרי רבנן משום דאלמי עדין ומערע שטרא אבל הכא הוא דלאו כל כמייניה אימא לא ואיתמר בהא בהא קאמר ר' מאיר אבל בהק אימא מודה להו לרבען צריכא ובן אמר רבה ראייה בעדרים אל אבוי מאי טעמא אי נימא מרכולחו כתיב בהו כד הוה מהלך על גלוחו בשוקא ובאה לא כתיב בה שמע מינה שכיב מרע היי אדרבה מרכולחו כתיב בהו כד קציר ורמי בערsuma והא לא כתיב בה שמע מינה בריא הוי איכא למימור הци ואיכא למימור הци⁸ אוקי ממונא בחזקת מרים ובפלוגתא דרבנן יוזנן אמר ראייה בעדרים ור' שמעון בן לקיש אמר ראייה בקיים השטר איתביבה רבי ויחנן לרבי שמעון בן לקיש⁹ מעשה בבני ברק באחד שמכר בנכסיו אביו ומת¹⁰ ובאו בני משפחה וערערו לומר קטן היה בשעת מיתה ובאו ושאלו את רבי עקיבא מהו לבדוקו אמר להם אי אתם ראשים לנוולו ועוד סימניין עשוין להשתנות לאחר מיתה בשלגנא

והומנו ר"י דצמיה חמיהו נג

בריכם וסוכני כי יפה מומכיהם בלילה
להיא מהיה. צין ולצנן צין לה'ת קבוץ. ומזוס דוחון נפרחא צמיה
גוווי דכלעמן קבעי סכי: להיא געדויס. כמדפסת נקמייט: ר'ם כל'
נסן ווונן כל' יעקב. ר'ם חולן צמר קנטה כל' נמנן מומטינן כגן
הסווון צלען עכטיו וטבי קומטר ממני' חמרי סכ'ת ס'מי' ועכטיו הוי
(נ) כר' דר' עכ' נקמן קפ. (ב) כר' דר' עכ' נקמן קפ. (ג) כר' דר' עכ' נקמן קפ. (ד) כר' דר' עכ' נקמן קפ. (ה) כר' דר' עכ' נקמן קפ.

[View more from this author](#)